

μαλάθα γκόρ'τσα Μακεδ. (Καστορ.) Θά πάρης τ' ἀγριαπίδι, ἀγκόρ'τσι, καὶ τὸ τζοχό... Πελοπν. (Μανιάκ.) "Αἰστε, μάστε κᾶνα γκόρ'τζον νὰ φάη τὸ γ'ρούφ' (μάστε = μάσετε, μαζέψετε) Β. Εὐβ. β) Ὑπὸ τὸν τύπ. χειμω-νιάτικον γκόρ'τσον, ὁ καρπὸς τῆς Ἀπιδέας τῆς καρδιο-σχήμου (Pyrgus cordata), ὁ ὁποῖος εἶναι πρασίνου χρώ-ματος καὶ ὠριμάζει κατὰ τοὺς χειμερινούς μῆνας "Ηπ. (Πρέβ.) || Φρ. Δὲν τό 'δωκα τ' ἄλλογο νὰ πάη 'ς τὸ μύλο καὶ τοῦ 'μεινε γκόρ'τσο (= μὲ ἐμίσησε) Πελοπν. (Παπ-πούλ.) || Παροιμ. Τοῦ γκόρ'τθον θὰ πέθ' 'πουκάτ' π' τ' γκουρ'τθιά (κατὰ τοὺς γονεῖς καὶ τὸ τέκνον) Μακεδ. (Βλάστ.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Συνών. παροιμ. Κα-τὰ μάννα κατὰ κύρη κατὰ τέκνο καὶ παι-δί, κατὰ μάννα καὶ πατέρα εἶναι γιὸς καὶ θυγατέρα, κατὰ μάννα κατὰ τάτα. Τὰ καλὰ τὰ γκόρ'τσα τὰ τρών' τὰ γ'ρούγια (ὅτι οἱ ἀχρεῖοι ἐπι-τυγχάνουν καὶ ἀπολαμβάνουν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ) Μακεδ. (Βογατσ.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Συνών. παροιμ. Τὰ καλὰ τὰ σῦκα τὰ τρώει ἡ κουρούνα, τ' ἀφρᾶτο μὴ λοκόρακας τὸ τρώει, ἡ κου-τσὴ γουρούνα τ' ὠριμο ἀπίδι τρώγει, τὸ καλὸ τὸ κρέας οἱ σκύλλοι τὸ τρώνε. Πίσω ἔχει ὁ γκόρτσος τὴν οὐρά (αἱ δυσχέρειαι ὑποθέσεως φαίνον-ται κατὰ τὸν τερματισμὸν, λέγεται ἐπίσης, ὅταν προσιωνί-ζεται ἐπικείμενον κακὸν) "Ηπ. Συνών. παροιμ. Πίσω ἔχει ἡ ἀχλάδα τὴν οὐρά, πίσω βράζουν τὰ ζουμιά, πίσω εἶν' τὰ φίδια μὲ τσ' οὐρές. Συνών. ἀγριάχλαδο 1, ἀγριόγκορτσο, γκορίτσα 2. 2) Εἶδος ἀκανθωτοῦ θάμνου χρησιμεύον-τος πρὸς κατασκευὴν φρακτῶν ἄγν. τόπ. 3) Καρπὸς ἡμέρου ἀπίου "Ηπ. (Δωδών. Κόνιτς. Σχορέτς. Χιμάρ. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Βόιον Καστορ. κ.ά.) κ.ά. Συνών. ἀπί-δι 1, ἀχλάδι 2. 4) Μεταφ., παιδίον μικροκαμωμένον καὶ ἄσχημον "Ηπ.

γκοριτσοβάλανα τά, ἐνιαχ. ἀγκορ'τσοβέλανα Πελοπν. (Σιδηρόκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκόρ'τσο, καὶ βαλάνι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. βε-λάνι.

Γκόριτσα καὶ βαλάνια ὁμοῦ ριπτόμενα ὡς τροφή εἰς τοὺς χοίρους.

γκοριτσόγίδα ἡ, ἀμάρτ. κουρ'τζόγίδα Σάμ. κουρ'τζόι-δου τό, Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ γίδα.

Γίδα ἡ ὁποία δὲν βγάξει ἀρκετὸ γάλα οὔτε εἶναι καλῆς ποιότητος, ὅπως τὰ γκόριτσα (τὰ ἄγρια ἀχλάδια): Τί τὰ φ'λᾶς αὐτὰ τὰ κουρ'τζόγίδα καὶ τυραγνεῖσι ἄδ'κα. Πᾶρι μιὰ καλὴ νὰ ἔῃς βόλ'κου γάλα μὴ λίον κόπου κ' ἔξουνδον.

γκοριτσοζούμι τό, ἐνιαχ. γκουρ'τσουζούμ' "Ηπ. (Πλατanoῦς.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ ζουμί.
Ζωμὸς ἀπὸ ἀχλάδια.

γκοριτσόκλαρο τό, ἐνιαχ. γκορ'τσόκλαρο Πελοπν. (Κοντογόν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ κλαρί.
Κλάδος ἀχλαδιᾶς.

γκοριτσολαιμιάζω ἐνιαχ. γκουρ'τσουλαιμιάζον Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γκοριτσολαίμης (= ὁ ἔχων ἀδύνατον λαίμῳ ὡς εἶναι ὁ ποδίσκος τοῦ γκόρι-τσου, ἀγριάχλαδου.

Ἐξασθενῶ, ἀπισχνάινομαι ἐνθ' ἄν.: Γκοριτσουλαίμιασι πλὴν αὐτὸ τοῦ πιδὶ ἀπ' τ'ς ἀρρώστγιες Θράκ. (Σουφλ.) Τί ἔπαθες καὶ γκουρ'τσουλαίμιασις ἔτς; "Αρρυστονς ἦσαν; αὐτόθ.

γκοριτσολαίμικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουρ'τσουλαίμ'κους Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γκοριτσολαίμης.
Καχεκτικὸς ἐνθ' ἄν.: Αὐτ'νοῦ οὐλα τὰ πιδιά τ' εἶνι τέτρηι γκουρ'τσουλαίμ'κα Θράκ. (Σουφλ.)

γκοριτσολογῶ ἐνιαχ. γκορ'τσολοῶ Πελοπν. (Κοντο-γόν. Μαργέλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκόριτσο καὶ τῆς παρχγωγ. καταλ. -λογῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., "Αθηνᾶ 22 (1910), 247 κ.έξ.

Τρώγω γκόριτσα ἐνθ' ἄν.: "Αντριάνα, ἄμα πᾶς δια-κάτου τὸν Κάναλο ποῦ 'ν' ἀγκορ'τσιές, φέρε μας κᾶνα γκόρ-τσο νὰ γκορ'τσολοήσουμε 'πεσπεροῦ (= ἀποσπέρα) Κον-τογόν.

γκοριτσόμηλο τό, ἐνιαχ. κουρ'τζόμ'λου Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γκόριτσο καὶ μῆλο.

Μῆλον ἄγευστον καὶ στυφὸν σάν γκόριτσο: "Εχον κάτ' μῆλα, π' δὲ γάν'νι τίπουτα' εἶνι κουρ'τζόμ'λα.

γκοριτσόξυλο τό, ἐνιαχ. γκουρ'τσόξ'λου "Ηπ. (Δω-δών.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γκοριτσία καὶ ξύλο.

Ξύλον ἀγρίας ἀχλαδέας, γκοριτσία.

γκοριτσοπούλα ἡ, ἐνιαχ. γκουρ'τσουπούλα Μακεδ. (Ἐράτυρ.)

Ὑποκορ. τοῦ γκοριτσία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκουρ-τσία, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -πούλα.

Γκοριτσίτσα, τὸ ὅπ. βλ.

γκοριτσούδα ἡ, ἐνιαχ. γκουρ'τσούδα Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκοριτσία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκουρ-τσία, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ούδα.

Γκοριτσίτσα, τὸ ὅπ. βλ.

γκοριτσούλα ἡ, ἐνιαχ. γκορ'τσούλα "Ηπ. (Ἀρτοπ.) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) ἀγκοριτσούλα Πελοπν. (Γαργαλ. Λαγ-κάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκοριτσία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκορ-τσία, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ούλα.

Γκοριτσίτσα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Κρέμασε τὸ σακκούλι σὲ μιὰ κλάρα τῆς γκοριτσούλας 'ς τ' ἁλώνι Πε-λοπν. (Ἀνδρίτσ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκορ'τσούλα Πελοπν. (Γορτυν.) Γκορ'τθούλα Πελοπν. (Τριφυλ.) Γκορ'τζούλα Πελοπν. (Λαγκάδ.) Κορ'τσούλα Πελοπν. (Γορτυν.) Ἀγκο-ριτσούλα Πελοπν. (Παιδεμέν. Τριφυλ.) Ἀγκορ'τσούλα Πε-λοπν. (Τριφυλ.) Ἀγκορ'τσούλα Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ.) Γκορ'τσοῦλες "Ηπ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Γορτυν.) Ἀγκορ'-τθούλες Πελοπν. (Γορτυν. Τριφυλ.)

